

Ružena Deutschová Férjével

A kép 1976-ban készült, a podebradyi fürdőben, a férjem és én vagyunk rajta. A férjem Podebradyba járt minden évben fürdőbe, mert szívbajos volt, és én mindig elkísértem. Hát itt van egy óra, ott lakott, és szemben volt ez az óra és egy szobor.

Abban az időben sok zsidó látogatta ezt a fürdőt. Közel volt az aggok háza és az imaház. Oda jártak a környékbeli és a gyógykezelésben részt vevő zsidók imádkozni minden pénteken este vagy szombaton délelőtt. Mi is részt vettünk a szertartáson. Rabbi Podebradyban nem volt, csak egy előimádkozó.

A férjemmel gyakran sétáltunk a Labe folyó partján, ellátogattunk a múzeumba, és kimentünk a közeli zsidó temetőbe is. A temető nem volt ortodox, ugyanis az emberek virágokat is helyeztek szeretteik sírjára.

Nyáralni Luhacovicére jártunk. Amíg kicsik voltak a gyerekek, akkor az édesapám is járt velem. A férjem hétvégén jött utánunk, így szombat-vasárnap együtt volt velünk. Szabadságot ritkán vett ki. Sétálgattunk, beszélgettünk. Minden évben elmentünk nyáralni. Karlovy Varyban is jártam, mert gondjaim voltak az epémmel, Bártfán is voltam gyógykezelésen. A férjem szívinfarktust kapott, ezért több mind tíz évig minden évben Podebradyba ment fürdőbe.

Vállalati és szakszervezeti üdülésekre is eljártunk. Jártunk a Balatonnál, a szakszervezettől a Karlovy Vary-i fürdőbe is kaptam beutalót. Felváltva kaptuk a beutalót, mindig a szakszervezettől. Külföldre 1977-ben nyertük el először a kiutazási engedélyt.